

Obrad Milićević iz sela Zverine u Hercegovini, odlučuje da se 1922. prijavi za žandara u Bileći. Prođe sve ispite, bio je pametan, pošten, hrabar, brzo je trčao od ostalih, rukovao sabljom i bajonetom, bacao najdalje kamena s ramena, nije pušio, ni pio, a bio je iz dobre familije.

Na kraju, pošto ga primiše u žandare, trebalo je da potpiše rešenje, ali on odbi da to učini. Zasto nećeš da potpišeš, upitali su ga, a on odgovori da ne umije - "Nijesam pismen". I tako ga pored svega ne primiše u žandare te se on iseli u Ameriku, kuda otputova italijanskim čirom, gde je neki Dubrovčanin sakupljaо Hercegovce za rad u rudnicima Bjut Montane.

Posle mnogih potucanja, Obrad kome su u Nevjorku upisali novo ime O'Brajen, tražeci mesto sличno rodnoj Zvijerini, naseli se na severozapadu drzave Arizone, prema granici Kalifornije, ispod planine Krosman. Živeo je siromašno, baveći se uzgojem ovaca, čije je meso prodavaо u obližnjem gradu.

Jednoga dana dok je kopao veliku rupu da napravi čatrnju, iznenada poteče nafta. Postao je tako bogat preko noci. Sagradio je prostranu kucu i za svoju dusu podigao јos jednu malu, kamenu kao sto je bila ona u kojoj se rodio, sa ognjištem gredama i ovnjuškim kozama. I tako, dodje i dan da se njegova kompanija spoji sa Standard kompanijom koja je iz Feniksa poslala čuvenog advokata da se potpisu ugovori. Ali on odbi da stavi svoj potpis. Zbog čega necete da potpišete ugovor, upitao ga je advokat? Zato sto nijesam pismen, odgovorio je Obrad. Gospodine O'Brajen, reče advokat, vi ste jedan od najbogatijih ljudi u Arizoni. Šta biste tek postali da ste znali da pišete! Postao bih žandar u Bileći, odgovori Obrad .

Momo Kapor - Priče